

ILLYÉS GYULA: 110

ILLYÉS GYULA

Csillag, ha lángol

*Mint a magasból
ledobott kő, úgy
bullunk. Minek? Bíz,
sárnak, a sírban.*

*Node, ha így van,
mint az esésnek
vad melegétől
csillag, ha lángol:*

*zubanjunk át oly
ős lobogással
a gyújtó űrön,
ami az élet,*

*hogy bármi véget
ér is a szívünk,
azt mondja rája,
ki szállni látta:*

oh, idefénylett!

Tiszta sorok

1.

Hajlott jóra a tulságos rossz.

2.

Tett bátorrá, hogy már ne féljek.

3.

*Tisztítom folyvást, – amíg mocskos –
magamban az emberiséget.*